

РЕШЕНИЕ

№ 21569

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4255** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 181 от 14.1.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20241110210833/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 96 - ти състав е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) серия К №3921337/2020, на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на В. И. Л., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от наказаното лице, чрез процесуалния му представител- адв. П. Н., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведеното касационно основание е за нарушение на процесуалния закон-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Неговото осъществяване е аргументирано с доводи, че при липсата на

доказателства за датата на съставяне на ЕФ, незаконосъобразно СРС бил приел, че административноказателното производство е започнало датата на установяването на нарушението. Оспорват се и изводите на районният съд за неприложимост на тригодишния давностен срок.

В съдебно заседание пред АССГ, пълномощникът на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображения за изтекла абсолютна погасителна давност.

Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи е депозирал писмено становище за неоснователност на жалбата.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 26.08.2020 г. в 10:34 часа лек автомобил марка „О.“ модел „А.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , се движил на територията на Столична община в населеното място - [населено място], по [улица]до Б. градина с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът е засечен да се движи със 115 км/ч, като е приспаднал толеранс от 3%, във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 111 км/ч. В посочения пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория „В“ към процесната дата е 80.00 км/ч, въведена с пътен знак В26. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол СПУКС №11743С7, представляваща ЕИО одобрен тип средство за измерване, преминала последваща техническа проверка на 01.10.2019 година в отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ на Български институт по метрология. Автоматизираното техническо средство било разположено на Околовръстния път на [населено място] в населеното място до Б. градина, видно от представен по делото Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, и работела в стационарен режим на заснемане и заснемала приближаващите автомобили.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден атакуваният Електронен фиш Серия К № 7991557, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на В. Л. е наложена „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл.21, ал. 2, във вр. с ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на ЕФ. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна и субективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в ЕФ обстоятелства, като е потвърдила ЕФ с наложеното наказание в законоустановения размер.

Въпреки горе изложеното, налице е основание за отмяната на въззивното решение и потвърдения с него ЕФ, по следните съображения:

Касаторът е наказан нарушение, което е извършено на 26.08.2020 г.

Препращащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго“. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. (Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд)

В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК / изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 26.02.2025 г., което е след постановяване на решението на СРС-14.01.2025 г. и преди образуването на делото в АССГ на 24.04.2025 г., в случая.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху деца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние

По изложените съображения, решението на СРС заедно с потвърденото с него ЕФ, се отменят.

С решението разноси не се възлагат, поради липса на отправено до съда искане в преклузивния срок- приключване на устните състезания по делото, а и на доказателства такива да са направени от жалбоподателя.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 2 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 181 от 14.1.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20241110210833/2024 г. по описа на Софийския районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш) серия К №3921337/2020 на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на В. И. Л., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Прекратява съдебното административнонаказателно производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: